

Állatfarmológia: a szellemi termékek és találmányok hasznosításáról Joseph P. Allen szavai nyomán.

„Sajnálatos módon azok a leckék, amiket korábban jól megtanultunk és amik mai sikereink alapjai, a feledés sorsára is juthatnak. Manapság a feltalálókat gyakran úgy ábrázolják, mint akik kihasználják, kiszipolyozzák a közösségüket, miután sok éves és korábban el nem ismert erőfeszítéseik végre sikerre vezetnek. Néhányan úgy is vélhetik, hogy ennek az az ellenszere, hogy a fontos felfedezések szélesebb körben váljanak elérhetővé, azaz hogy mások szabadon és ingyen lemásolhatnák, utánozhatnák ezeket. Ők azok, akik úgy gondolják, hogy a feltalálók – attól függetlenül, hogy jutalmazták-e őket ezért vagy sem – a körülményeiktől függetlenül is létrehozhatnának fontos és új találmányokat és technológiákat.

Ez az elképzelés megfelel George Orwell [Állatfarm](#) című könyvének, ahol a lovaktól elvárták, hogy dolgozzanak, míg a disznók munkája az volt, hogy eldöntsék, hogy kié legyen a haszon (akik a könyvet nem ismerik, a disznókra tippelhetnek). Nem lett ennek jó vége az állatok számára (különösen a lovak számára, volt aki behalt a munkájába). Az ilyen elképzelések egyetlen nemzet, egyetlen ország számára sem gyümölcsözőek, nem vezetnek jó végre. Sajnálatos módon, az [Állatfarm](#) nem csupán állatmese, és nem csupán a sztálinizmus satírikus kritikája – ez a könyv általában a zsarnokság, a bármilyen ideológia alapján megszervezett diktatúra gazdasági modelljének is tekinthető.

Néhányan kétségbe vonják a szabadalmak értékét, mivel ha egy feltaláló rájön egy-egy probléma megoldására, utána maga a megoldás már könnyűnek látszik. De Thomas Edison mondása, miszerint egy találmány összetétele 1 % ötlet, inspiráció és 99 % izzadság, ma is éppen annyira igaz, mint amikor Edison segítségével fényesebb lett az egész világ. A maga korában [Edisonnak több ezer kísérletet kellett elvégeznie](#) ahhoz, hogy megtalálja a megfelelő izzószálat a lámpáihoz. Másoknak is volt ebben a korban hasonló ötletük, de nem tudták, vagy nem akarták elvégezni azt a rengeteg fejlesztői munkát, ami a jó ötletet eladható kereskedelmi terméké változtatja.

Lehet érvelni amellett, hogy Edison találmányának megismerése után mások Edisonnál olcsóbban is tudtak volna izzólámpákat gyártani. Valóban, nekik például nem kellett volna kitermelni a rengeteg sikertelen kísérlet árát, emiatt a gyártási költségeik is kisebbek lehettek volna. Természetesen egy ilyen rendszer gátat vetett volna a fejlődésnek, de gyakran nem tudjuk megmagyarázni, hogy miért.

Az innováció, a találmány kockázatos, drága és csüggesztő a feltalálók számára. A kudarc sokkal valószínűbb, mint a siker. A szellemi tulajdon kezelési és technológia hasznosítási rendszerünk zsenialitása abban rejlik, hogy miközben serkenti a feltalálókat személyes álmaik valóra váltására, és siker esetén munkájukat jutalmazza, eközben mindannyiunk hasznára is válik. A sikeres feltalálók nem csak saját maguk számára, hanem a környezetükben élők számára is bőséget, és jó módot teremthetnek segítségével. “

Joseph P. Allen eredeti szövegét magyarra fordította Csörgő Tamás, 2016 július 21-én.

Az eredeti angol nyelvű szöveg forrása:

<http://www.ipwatchdog.com/2014/12/22/a-rebuke-to-terrorists/>

A lefordított rész az alábbi idézetnek felel meg:

„Unfortunately, the lessons that made us successful can also be forgotten. Often innovators are portrayed as exploiting the public once they achieve success after years of unrecognized effort. Some believe that important discoveries would be more readily available if others could freely copy them. They seem to feel that inventors will create important technologies whether we reward them or not.

This philosophy is right out of George Orwell’s book [Animal Farm](#) where the horses were supposed to keep working while the pigs lay about deciding who should get the rewards (hint: bet on the pigs). That didn’t work well for the animals (particularly the horses, they died) and it won’t work any better for a nation. Unfortunately, Animal Farm isn’t just a book— it’s the economic model of tyranny.

Some doubt the value of patents because once an inventor solves a problem it looks so easy. Thomas Edison’s dictum that invention is one percent inspiration and 99 percent perspiration is as true today as when he helped light the world. It took [Edison thousands of experiments to get the right filament to light his bulb](#). Others had the idea but either could not or would not do the hard work needed to turn the idea into a product.

It might be argued that once Edison hit upon the solution others could have made lightbulbs cheaper. After all they didn’t have thousands of failed attempts to pay for so their costs of production were lower. Of course, such an approach kills progress but often we fail to explain why.

Innovation is risky, expensive and daunting for those leading the way. Failure is much more likely than success. The genius of the intellectual property system is that encouraging inventers to pursue their personal dreams ultimately works for the betterment of all. Successful entrepreneurs create wealth not just for themselves but for those around them. “

Joseph P. Allen

<http://www.ipwatchdog.com/2014/12/22/a-rebuke-to-terrorists/>